

Типовий курс IALA V-103/3 – Практичне навчання для потреб Служб руху суден
Березень 1999 року – Переглянуто в грудні 2009 року

IALA-MAMC
МІЖНАРОДНА АСОЦІАЦІЯ НАВІГАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
МОРЕПЛАВСТВА І МАЯКОВИХ СЛУЖБ

ТИПОВИЙ КУРС IALA V-103/3

ЩОДО

ПРАКТИЧНОГО НАВЧАННЯ ДЛЯ ПОТРЕБ
СЛУЖБ РУХУ СУДЕН (VTS)

Видання 2

Грудень 2009 року
Видання 1.1: грудень 2005 року
Видання 1: березень 1999 року

20ter, rue Schnapper, 78100
Saint Germain en Laye, France (Сен-Жермен-ан-Ле, Франція)
Тел.: +33 1 34 51 70 01 Факс: +33 1 34 51 82 05
E-mail: iala-aism@wanadoo.fr Веб-сторінка: www.iala-aism.org

Перегляди документу

Перед виданням переглянутого документу IALA дані щодо такого перегляду мають зазначатись у таблиці.

Дата	Переглянута сторінка / розділ	Вимога до перегляду
Травень 2005 року	Зміна формату для забезпечення відповідності ієрархії документації IALA	
Грудень 2009 року	Цілковитий перегляд всього документу	Загальне оновлення в світлі 10-річного досвіду та розвитку технологій

ЗМІСТ

ПЕРЕГЛЯДИ ДОКУМЕНТУ	2
ЗМІСТ	3
ПЕРЕДМОВА	4
ЧАСТИНА А – МОДУЛЬ 1 – ОГЛЯД КУРСУ	5
1 ВСТУП	5
1.1 Призначення типового курсу	5
1.2 Застосування типового курсу	5
1.3 Представлення	6
1.4 Політика	7
1.5 Тривалість	7
1.6 Перетворення у життя	8
1.7 Затвердження	8
2 СТРУКТУРА КУРСУ	8
2.1 Сфера охоплення курсу	8
2.2 Мета	8
2.3 Навчальна програма	9
2.4 Стандарт допуску	10
2.5 Вимоги для внесення запису про практичне навчання (ОJT) до Журналу сертифікації Служби руху суден (VTS)	10
2.6 Вимоги та обмеження курсу	11
2.7 Вимоги до персоналу	11
3 СХЕМА КУРСУ	11
4 НАСТАНОВИ ДЛЯ ІНСТРУКТОРІВ	13
4.1 Вступ	13
4.2 Учбовий план	14
5 АТЕСТАЦІЯ АБО ОЦІНЮВАННЯ	14
5.1 Постійне підвищення кваліфікації	15

ПЕРЕДМОВА

Міжнародна асоціація навігаційного забезпечення мореплавства і маякових служб (IALA) пов'язана зі Службами руху суден з 1955 року і визнає важливість людських ресурсів для розвитку Служб руху суден у світовому масштабі.

Зважаючи на Міжнародну конвенцію про підготовку і дипломування моряків та несення вахти 1978 року з поправками 1995 року (Конвенція STCW), Кодекс з підготовки і дипломування моряків (Кодекс STCW) та Резолюцію 10 STCW 95, IALA затвердила Рекомендацію V-103 щодо стандартів підготовки і сертифікації персоналу Служб руху суден (VTS).

Типові курси для персоналу VTS, що розроблені IALA або перебувають у процесі розробки:

- Типовий курс V-103/1 – Оператори VTS;
- Типовий курс V-103/2 – Диспетчери VTS;
- Типовий курс V-103/3 – Практичне навчання;
- Типовий курс V-103/4 – Виробниче навчання інструкторів.

Ці типові курси призначені для надання національним членам та іншими приналежним установам, відповідальним за надання послуг у відношенні руху суден, конкретних інструкцій щодо підготовки операторів і диспетчерів VTS. Вони можуть використовуватись морськими навчальними установами, а допомогу у впровадженні будь-якого курсу можна одержати через Асоціацію за наступною адресою:

Генеральний секретар
IALA
20 ter rue Schnapper
78100 Saint Germain en Laye (Сен-Жермен-ан-Ле)
France (Франція)

Тел.: +33 34 51 70 01
Факс: +33 34 51 82 05
E-mail: iala-aism@wanadoo.fr

Частина 1 – Модуль 1 – Огляд курсу

1 ВСТУП

1.1 Призначення типового курсу

Призначення типового курсу полягає у впровадженні узгодженого підходу до навчання персоналу Служби руху суден (VTS) у конкретному експлуатаційному середовищі VTS. Після успішного завершення типового курсу персонал VTS має бути здатний виконувати робочі обов'язки, визначені установою VTS.

Даний типовий курс доповнює підготовку, що надається у типових курсах V-103/1 та V-103/2, з метою надання персоналу VTS спеціальних знань в області експлуатаційних, географічних та технологічних процедур, які властиві місцевій VTS.

Типовий курс не має на меті забезпечення інструкторів з практичного навчання чітким набором навчальних засобів. Для потреб навчання предмети можуть групуватися і організовуватись різними способами. Знання, навички і прагнення інструкторів – це головні складові у передачі знань і досвіду слухачам, які беруть участь у даному типовому курсі.

Вважається, що необхідний стандарт кваліфікації відповідає професійному рівню, що має бути досягнутий для належного виконання функцій, якими наділений конкретний центр VTS. В ході навчання слід враховувати вже набутий рівень кваліфікації та його вдосконалення для задоволення потреб центру VTS. Впровадження установою VTS структурованої програми підготовки нового персоналу VTS стане підґрунтям ефективної і вірної підготовки персоналу VTS, підготовленого відповідно до стандартів V-103.

1.2 Застосування типового курсу

Даний курс охоплює знання і практичну кваліфікацію, необхідні для внесення запису до Журналу сертифікації VTS про те, що певний слухач завершив практичне навчання (ОJT) в центрі VTS, в якому він/вона працюватиме. Курс націлений на забезпечення ОJT, описаного в Рекомендації IALA V-103.

Будь-яке навчання й оцінювання працівників з метою внесення до запису до їхнього Журналу сертифікації VTS повинні:

- бути структурованими відповідно до установлених нормативів, стандартної методики роботи та елементів, що властиві конкретному центру VTS;
- пропонуватись у реальних робочих умовах;
- проводитись, відстежуватись, оцінюватись і підтримуватись особами, кваліфікація яких відповідає «Вимогам до персоналу», що викладені у Структурі курсу.

Для використання типового курсу в якості інструкції з розробки програм ОJT інструктори та обслуговуючий персонал мають ознайомитись зі Схемою курсу для операторів та диспетчерів VTS, а також зі спеціальними послугами, що надаються центром VTS.

Ґрунтуючись на такому ознайомленні кожний центр розробляє, документує і впроваджує у життя політику та курси ОJT, які гарантуватимуть таку кваліфікацію слухачів, що буде

прийнятна для виконання ними всіх обов'язків, визначених, за обставинами, оператором або диспетчером VTS у центрі. Окрім цього, установам VTS слід розглянути кроки, спрямовані на підтримання стандарту підготовки, передбаченого рекомендацією V-103/3, за допомогою розробки спеціалізованої програми постійного підвищення кваліфікації.

1.3 Представлення

Цей типовий курс розроблений спеціально для центру VTS, проте для задоволення конкретних потреб установи VTS існує необхідність у розробці спеціального формату. Взагалі, типовий курс має складатися з окремих компонентів, щоб забезпечити кінцевий результат, який полягає у підготовці персоналу VTS, здатного надавати послуги щодо руху суден згідно з інструкціями установи VTS.

Типовий курс можна розбити на декілька етапів:

- Етап 1 – ВСТУПНЕ НАВЧАННЯ – складається із загального вступу до структури політики, процедур і управління в рамках установи VTS;
- Етап 2 – ТЕОРЕТИЧНІ ОПЕРАЦІЇ VTS – складається із навчання, сконцентрованого на конкретних аспектах на кшталт локальних процедур, обладнання VTS та реагування у надзвичайних ситуаціях;
- Етап 3 – ОПЕРАЦІЇ VTS У РЕАЛЬНИХ УМОВАХ – надання послуг у відношенні руху суден у реальних умовах під суворим наглядом (на індивідуальній основі) уповноваженого члена персоналу VTS, який призначається установою VTS.

Спеціальний формат курсу, розроблений установою VTS, має бути гнучким і здатним до пристосування з метою відображення:

- кваліфікації персоналу VTS, що проходить навчання, в тому числі попереднього досвіду та набутих знань;
- досягнень окремих членів персоналу VTS, що проходить навчання, для визначення властивих їм потреб у розвитку.

Типовий курс може складатися з різних засобів подання навчального матеріалу відповідно до конкретних потреб установи VTS. Ці засоби, окрім іншого, можуть включати у себе:

- презентації;
- демонстрації;
- дискусії;
- відвідування зацікавлених осіб / суміжних служб;
- подорожі на суднах;
- надання послуг у відношенні руху суден у реальних умовах під суворим наглядом на індивідуальній основі.

У подібних випадках у відношенні цих розділів потребується наявність планів занять, які можуть готуватися на основі Схеми курсу. Такі плани занять мають містити посилання на підручники, учбові матеріали, учбові посібники та навчальні матеріали, які стануть у нагоді в ході викладання курсу.

Представлення і подальше виконання різноманітних завдань і задач в рамках програми ОJT слід повторювати до тих пір, доки інструктор ОJT не буде впевнений у тому, що слухач

набув необхідний рівень кваліфікації. Якщо у будь-який час інструктор відчує, що слухач не здатний досягти потрібного рівня кваліфікації, він повинен забезпечити додаткове навчання або ініціювати такі дії, що вважатимуться доречними центром або установою VTS.

Інструкції стосовно розробки навчальної програми приводяться у розділі 2 (навчальна програма).

1.4 Політика

Установам VTS рекомендується розробити детальну всеохоплюючу політику, яка б передбачала принципи високого рівня, що застосовуються у підготовці персоналу VTS, починаючи з початкового найму, авторизації та безперервного підвищення кваліфікації.

Така політика дасть можливість установі VTS продемонструвати відповідним уповноваженим установам структурований процес відбору, підготовки і професійного вдосконалення персоналу VTS. Вона може складатися, окрім іншого, з:

- впровадження учбового журналу / журналу завдань / таблиці контрольних перевірок;
- розробки процесу відбору, підготовки і підвищення кваліфікації належним чином підготовленого персоналу VTS для подальшої роботи в якості інструкторів з практичного навчання;
- визначення спрямованого на оцінювання та уповноваження персоналу VTS процесу, який дозволить цьому персоналу виконувати функціональні обов'язки, передбачені установою VTS;
- процедури надання достатніх людських і матеріальних ресурсів для задоволення вимог типового курсу (в тому числі доступ до обладнання VTS для потреб проведення інструктажів).

1.5 Тривалість

Важко порекомендувати будь-яку певну тривалість для ОJT, оскільки на час, необхідний для ознайомлення персоналу VTS з діяльністю VTS, впливатимуть декілька перемінних параметрів. Для визначення тривалості навчання установам VTS слід розглянути низку складових на додаток до будь-яких допоміжних елементів, які ці установи вважатимуть доречними:

- 1 розмір і складність географічного району VTS;
- 2 запропоновані рівні VTS – INS, TOS, NAS;
- 3 складність і зміст експлуатаційних процедур VTS;
- 4 складність і різновиди задіяного обладнання VTS;
- 5 наявні ресурси для проведення навчання, з урахуванням як людських, так і матеріальних ресурсів;
- 6 кількість персоналу VTS, що проходить навчання;
- 7 підготовка персоналу VTS, що проходить навчання, в тому числі їхній минулий досвід та одержані знання.

Оцінка складності району VTS має відображатися у вмісті учбового журналу / журналу завдань для практичного навчання.

1.6 Перетворення у життя

Для безперерійного і ефективного перетворення курсу у життя необхідно звернути особливу увагу на:

- потребу установи VTS у створенні журналу завдань ОJT відповідно до переліків, представлених у Схемі курсу. Призначенням журналу завдань слугує забезпечення структури і засобів для моніторингу даного навчання;
- наявність і залучення кваліфікованих інструкторів ОJT або іншого уповноваженого персоналу;
- наявність і залучення допоміжного персоналу;
- потребу у забезпечення доступу слухачів до будь-якого обладнання центру VTS та його віддалених станцій, посібників з експлуатації, підручників, публікацій та інших застосовних матеріалів;
- потребу слухачів у наявності повних і широких можливостей для виконання і реалізації задач VTS під наглядом.

1.7 Затвердження

Інформація, що міститься в цьому документі, затверджена групою технічних радників, консультантів і експертів з підготовки персоналу VTS для застосування в ході навчання та сертифікації операторів і диспетчерів VTS, тому мінімальні задіяні стандарти можуть бути узгоджені у найбільшій можливій мірі. Технічні радники були запрошені зі складу Комітету IALA з питань VTS, учбових закладів національних членів IALA та з числа досвідчених операторів / диспетчерів / менеджерів VTS. Затвердження у контексті цього документу означає, що перелічені фахівці не знайшли жодних підстав заперечувати проти його вмісту.

2 СТРУКТУРА КУРСУ

2.1 Сфера охоплення курсу

Призначення даного курсу полягає у наданні практичної підготовки, необхідної для виконання завдань в якості ефективного і компетентного оператора VTS, який уповноважений виконувати робочі обов'язки, визначені установою VTS. Він доповнює і підкріплює класне і теоретичне навчання / підготовку на тренажерах, пройдене відповідно до вимог типових курсів IALA V-103/1 для операторів VTS та V-103/2 для диспетчерів VTS. Від слухачів вимагатиметься завершення практичного навчання у кожному центрі, в якому вони працюють, а їхня робоча кваліфікація в центрі буде зазначена у Журналі сертифікації VTS, який видається згідно з Рекомендацією V-103 Міжнародної асоціації навігаційного забезпечення мореплавства і маякових служб (IALA).

2.2 Мета

Новопризначені оператори та диспетчери VTS пройдуть спеціалізовану підготовку у тих сферах діяльності, що необхідні для ефективного виконання ними робочих обов'язків VTS, визначених установою VTS. Персонал VTS пройде навчання, яке доповнить базову підготовку, передбачену типовими курсами V-103/1 для операторів VTS та V-103/2 для диспетчерів VTS.

Розділи, що охоплюються навчанням у межах курсу V-103/3, має складатися, окрім іншого, з таких модулів:

- управління рухом;
- знання місцевої специфіки;
- координування / мова зв'язку;
- обладнання;
- особисті атрибути;
- надзвичайні ситуації;
- локальні публікації / настанови (наприклад, Повідомлення мореплавцям).

Запис у Журнал сертифікації щодо дозволу на виконання обов'язків оператора VTS вноситься відповідно до умов, визначених Рекомендацією V-103 IALA.

2.3 Навчальна програма

Установам VTS рекомендується розробити навчальну програму, яка б охоплювала основні характеристики, необхідні для виконання персоналом VTS робочих обов'язків, передбачених установою VTS.

Окрім іншого, навчальна програма має включати у себе спеціалізації, зазначені у Схемі курсу. Для задоволення своїх спеціальних локальних вимог установи VTS повинні розробити широкі тематичні плани, включені до Схеми курсу. За необхідності і для задоволення своїх потреб вони також можуть розширювати і доповнювати тематичні плани. Окрім цього, при формулюванні формату навчальної програми установи VTS мають враховувати попередній досвід персоналу VTS, щоб уникнути зайвого повторення.

Навчальна програма має складатися з чітко сформульованих навчальних планів для кожної тематичної області, забезпечуючи при цьому:

- чітко визначені навчальні цілі / задачі;
- прив'язку спеціалізацій, обумовлених курсами V-103/1 та V-103/2, до локальних операцій;
- конкретні показники оцінювання для перевірки та підтвердження кваліфікації в окремих тематичних областях.

Установи VTS можуть обрати варіант із розробкою навчальної програми згідно з поетапним підходом, окресленим вище у розділі 1 («Представлення»). Такий підхід доповнить структурований підхід до спеціалізованої підготовки установи VTS.

Навчальна програма VTS має бути структурована так, щоб усі елементи плану групувалися наступним чином:

S – (specific, significant, stretching – укр. – конкретний, значимий, розширюваний);
M – (measurable, meaningful, motivational – укр. – вимірюваний, значущий, мотивуючий);
A – (agreed upon, attainable, achievable, acceptable, action-oriented – укр. – обумовлений, набутий, досяжний, прийнятний, орієнтований на практичні дії);
R – (realistic, relevant, reasonable, rewarding, results-oriented – укр. – реалістичний, властивий, раціональний, виправданий, орієнтований на результат);
T – (time-based, timely, tangible, trackable – укр. – синхронізований, своєчасний, осяжний, відстежуваний).

Для документальної реєстрації успіхів слухачів в ході виконання навчального плану мають вестися відповідні записи, щоб надати можливість установі VTS відстежити прогрес будь-якого слухача.

2.4 Стандарт допуску

Мінімальні рекомендовані стандарти допуску до практичного навчання для:

- **Оператора VTS:** успішне завершення навчання на оператора VTS згідно з типовим курсом V-103/1; та
- **Диспетчера VTS:** успішне завершення навчання на оператора VTS згідно з типовим курсом V-103/1 та навчання на диспетчера VTS згідно з типовим курсом V-103/2.

Можлива така ситуація, що деякі слухачі вже успішно пройшли практичне навчання в інших центрах VTS, і їхня загальна кваліфікація та досвідченість можуть дозволити їм пройти практичне навчання у коротший термін.

Установа VTS може розпочати навчання згідно з типовим курсом V-103/3 в акредитованому навчальному закладі перед відвіданням персоналом VTS курсу V-103/1 або V-103/2. Це дозволить установам VTS бути гнучкими у їхньому підході до відбору, призначення і підготовки персоналу VTS.

2.5 Вимоги для внесення запису про практичне навчання (ОJT) до Журналу сертифікації VTS

Будь-який кандидат на внесення запису до Журналу сертифікації VTS повинен задовольнити вимоги компетентної установи, успішно виконавши завдання та задачі курсу практичного навчання, що розроблений для конкретного центру VTS.

Рішення щодо форми і часових рамок для складання іспитів з метою одержання запису в Журналі сертифікації VTS приймає задіяна уповноважена установа.

Для перегляду та повторення змісту курсу наприкінці курсу слід залишити достатній проміжок часу. Такий проміжок часу та час, виділений для іспитів, не входять до часу, визначеного планом занять.

Якщо компетентна установа не потребує усного / письмового оцінювання наприкінці ОJT, то перед внесенням запису до Журналу сертифікації VTS має проводитись оцінювання кожного слухача (дивіться Атестація або Оцінювання) з метою визначення того, чи досягнуті необхідні рівні кваліфікації, встановлені установою VTS.

2.6 Вимоги та обмеження курсу

Слухачі, що проходять практичне навчання, повинні мати можливість виконувати різноманітні завдання та задачі у реальних умовах під безпосереднім наглядом інструктора з практичного навчання. Інструктор з практичного навчання може відповідати за декількох слухачів. Однак, якщо навчання передбачає виконання під безпосереднім наглядом низки обов'язків оператора VTS, слухачі мають розподілятися на індивідуальній основі серед інструкторів з практичного навчання.

У разі наявності вимоги щодо класної роботи в ході практичного навчання, розмір класів може обмежуватись на розсуд установи VTS для того, щоб дати інструктору можливість приділити достатньо уваги кожному зі слухачів. Взагалі, для забезпечення задовільної підготовки рекомендується обрати верхній ліміт для одного інструктора на рівні 12-14 слухачів.

2.7 Вимоги до персоналу

Інструктори з практичного навчання повинні мати належну кваліфікацію для конкретного необхідного типу і рівня підготовки. Щонайменше, інструктор з практичного навчання має:

- володіти діючим свідоцтвом оператора VTS і записами у Журналі сертифікації VTS. Сюди входить запис диспетчерів VTS у тих випадках, коли слухачами є диспетчери VTS;
- пройти підготовку інструкторів з практичного навчання, в тому числі перевірку викладацьких і контролюючих навичок (дивіться типовий курс V-103/4).

За винятком періодів проведення навчання, інструктори з практичного навчання можуть виконувати звичайні обов'язки у межах центру VTS відповідно до їхньої кваліфікації.

3 СХЕМА КУРСУ

Курс має охоплювати перелік практичних завдань і задач, що підлягають виконанню слухачами протягом періоду практичного навчання і потребуються для внесення запису до їхнього Журналу сертифікації VTS.

Схема курсу є загальною як для операторів, так і для диспетчерів VTS. Під час розробки навчальної програми, про що йдеться вище у розділі 2, установи VTS мають визначити необхідну детальність знань, що є базовою для операторів VTS, а також більшу детальність знань і вищий рівень навичок, які є базовими для диспетчерів VTS.

Завдання і задачі мають визначитися з метою надання знань щодо конкретного району або регіону VTS, що забезпечить можливість для персоналу VTS здійснювати робочі обов'язки відповідно до побажань установи VTS. Такі завдання і задачі повинні, окрім іншого, включати у себе предмети відповідно до учбового плану, що приводиться нижче.

Учбовий план V-103/3

Управління рухом

Застосування міжнародних, національних і локальних стандартних експлуатаційних процедур VTS
Застосування міжнародних, національних і локальних стандартних експлуатаційних процедур VTS
Дотримання законодавства / процедур VTS
Постачання послуг INS, TOS і NAS
Заходи з маршрутизації руху
Фарватери, морські коридори та інші осередки інтенсивного руху
Постановка на якір та причалювання
Складові руху
Типи очікуваних суден
Кораблі, що заходять у район
Кораблі, що виходять з району
Кораблі, що проходять через район транзитом
Оцінювання портових ризиків
Методи / процедури пом'якшення ризиків
Звітування про небезпечні зближення / засвоєні уроки
Звітування про інциденти

Локальна специфіка та місцеві публікації / нормативи

Обов'язки операторів і диспетчерів VTS
Перевезення небезпечних товарів
Послуги, що надаються в портах і гаванях (буксири, плазові креслярі, тощо)
Лоцманські послуги
Митні та імміграційні служби
Процедура забезпечення безпеки порту
Метеорологічні умови
Вплив метеорологічних умов у районі VTS
Гідрологічні умови
Вплив гідрологічних умов у районі VTS
Метеорологічні служби
Локальні суміжні служби
Локальні зацікавлені особи
Відвідування з метою ознайомлення суміжних служб / сусідніх центрів VTS
Ознайомлення через перебування на борту різноманітних суден / плавзасобів
Локальні засоби навігаційного обладнання
Локальні публікації / нормативи
Спеціальні пересування суден
Типові характеристики / умови пересування кораблів
Типова обробка вантажів та їхні характеристики / умови
Роль VTS у правозастосуванні

Координування / мова зв'язку

Процедури зв'язку
Забезпечення звітування
Штатні та позаштатні трансляції
Використання Стандартних фраз морського радіозв'язку (SMCP)
Взаємодія з неангломовними особами
Робота із запитамі від представників громадськості / зацікавлених осіб
Робота із засобами масової інформації

Обладнання

Системна архітектура:

Автоматична ідентифікаційна система (AIS)

Метеорологія

Дуже високі частоти (VHF)

Засоби навігаційного обладнання

Радіолокатори

Обладнання для відображення руху на дисплеї

Обладнання бази даних VTS

Обладнання для зв'язку

Глумачення даних VTS

Ідентифікація несправностей

Методи звітування про несправності обладнання та їх коригування

Запасні (резервні) системи

Важливість ведення записів VTS

Розповсюдження записів / даних VTS

Захист даних

Особистісні атрибути

Робота з претензіями

Поведінка у конфліктних ситуаціях

Конфліктологія / вирішення конфліктів

Робота в умовах великих робочих навантажень / з процедурами мультизадач

Кризове регулювання

Стреси / здоров'я та безпека

Відносини із зацікавленими особами / послуги зацікавлених осіб

Взаємозв'язок з диспетчерами / керівним персоналом VTS / вищим керівництвом

Надзвичайні ситуації

Планування дій у надзвичайних ситуаціях

Планування безперебійної діяльності

Засоби підтримки прийняття рішень

Потенційні ресурси, доступні для центру VTS

Взаємозв'язок з аварійними службами / респондентами та морспецідрозділами

Роль VTS в операціях з пошуку і порятунку / в екстраординарних ситуаціях

Порядок дій у надзвичайних ситуаціях на випадок специфічних інцидентів, в тому числі забезпечення звітування

Комунікаційна мережа для координування інформаційного потоку

Процедури документообігу

4 НАСТАНОВИ ДЛЯ ІНСТРУКТОРІВ

4.1 Вступ

Плани профпідготовки мають розроблятися, щоб дозволити персоналу VTS одержати запис у Журналі сертифікації для уможливлення:

- надання оператором VTS інформації, забезпечення навігаційної допомоги або надання послуг з організації руху у задіяному центрі VTS;

- управління, адміністрування та нагляду, що здійснюється диспетчером VTS, за центром VTS, який надає навігаційну інформацію, навігаційну допомогу або послуги з організації руху.

4.2 Учбовий план

Схему курсу складено не в рекомендованому порядку викладання предметів, тому інструктори з практичного навчання не зобов'язані слідувати цьому порядку. Даний порядок має використовуватись таким чином, щоб забезпечити найбільшу ефективність для слухачів. Однаковою мірою, з метою задоволення конкретних потреб установа VTS може додавати або видаляти зі згаданого переліку певні елементи. Такі потреби відображають різноманітність операцій VTS в частині рівня послуг, що надаються, та складності районів і інфраструктур VTS.

У значній мірі успіх курсу залежатиме від детального об'єднання окремих предметів в узгоджену схему викладання. Важливо, щоб досвідчений інструктор з практичного навчання діяв як координатор з планування і нагляду за впровадженням курсу.

Схеми викладання потребують ретельного перегляду з метою покриття всіх перелічених предметів, уникнення повторення та охоплення базових знань на всіх етапах. Слід приділити увагу виключення предметів, не передбачених учбовим планом, окрім випадків задоволення додаткових вимог уповноваженої установи.

Установі VTS слід призначити належно досвідченого члена персоналу VTS для здійснення моніторингу перебігу та управління учбовою програмою. Необхідно передбачити регулярні обговорення із залученими інструкторами з практичного навчання прогресу слухачів та будь-яких проблем, про які стає відомо. У разі необхідності припускається внесення змін до схеми викладання, що забезпечує досягнення слухачами необхідних рівнів кваліфікації.

5 АТЕСТАЦІЯ АБО ОЦІНЮВАННЯ

Атестація прогресу слухачів вимагає проведення регулярних оцінювань. Критерії атестації залежатимуть від потреб конкретної установи VTS та використовуваного стилю викладання. Особи, які відповідають за проведення атестації, повинні бути здатними підтвердити компетенцію слухача, що уможливило виконання ним обов'язків оператора VTS у реальних робочих умовах, перед одержанням таким слухачем запису в Журналі сертифікації.

Успіхи слухачів ОJT підлягають документальній реєстрації. Всі виконані завдання разом із будь-якими коментарями, які можуть допомогти слухачеві одержати запис про «Підготовку з практичного навчання» у Журналі сертифікації, повинні документуватися інструктором.

Подібні оцінювання здійснюються на додаток до будь-яких іспитів, що необхідні для внесення запису до Журналу сертифікації VTS. Однак, якщо уповноважена установа не вимагає проведення іспиту наприкінці практичного навчання, такі оцінювання слід взяти до уваги в ході атестації слухачів.

Установи VTS можуть розробити низку інструментів оцінювання для визначення здатності персоналу VTS виконувати свої робочі обов'язки. Окрім іншого, подібні інструменти оцінювання можуть складатися з:

- усного оцінювання;
- письмового оцінювання;
- практичної демонстрації виробничих навичок;
- оцінювання в умовах моделювання;
- оцінювання у реальних умовах під суворим наглядом уповноваженого члена персоналу VTS.

Для різних етапів навчання можуть обиратися різні інструменти оцінювання, які б враховували безперервне вдосконалення персоналу VTS.

Викладацький персонал, призначений установою VTS, при розробці навчальної програми має брати до уваги весь наявний арсенал інструментів оцінювання. Установам VTS рекомендується розробляти навчальні програми відповідно до принципів SMART, описаних вище у розділі «Структура курсу».

При оцінюванні персоналу VTS установи VTS можуть взяти до уваги такі висновки:

- персонал VTS визнаний підготовленим для виконання робочих обов'язків;
- персонал VTS визнаний ще не підготовленим для виконання робочих обов'язків.

Якщо оцінювання продемонструвало, що слухач ще не досягнув установленого рівня компетенції, призначений інструктор з практичного навчання має переглянути прогрес у відповідній області і сформулювати план, який дасть можливість слухачу досягнути бажаного рівня кваліфікації.

5.1 Постійне підвищення кваліфікації

Установам VTS рекомендується розробити програму постійного підвищення кваліфікації для забезпечення підтримання стандарту підготовки, що досягається в рамках типового курсу V-103/3.

Постійне підвищення кваліфікації може складатися з наступних елементів:

- щорічні офіційні або неофіційні оцінювання;
- перегляд локальних інцидентів / анонімний процес одержання досвіду;
- регулярні оновлення, окрім іншого, у наступних сферах:
 - науково-технічний прогрес / новітнє обладнання;
 - нормативно-правові зміни;
 - методичні зміни;
 - професійні розробки в інших споріднених сферах;
- постійне підвищення кваліфікації у відношенні лоцманської справи / суден;
- відвідування суміжних служб / сусідніх центрів VTS / інших подібних організацій;
- присутність на навчаннях з відпрацювання дій у надзвичайних ситуаціях та участь у них.